

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 26-03-2019		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa: 07/1034-02/18-01/142		
Ur. broj: 393-01/19-24		

Poslovni broj: UsII-123/19-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Vodokok d.d. iz Zagreba, Čulinečka cesta 221/c i Stražaplastika d.d. iz Huma na Sutli, Hum na Sutli 123, koju zastupa direktor Vodokoka d.d. Davor Meštrović, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Zagrebački holding d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 41 i Gradatin d.o.o. iz Sesveta, Livadarski put 19, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 6. ožujka 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/18-01/142, URBROJ: 354-01/18-14 od 22. ožujka 2018.

Obrazloženje

Rješenjem poslovni broj: UsII-165/18-2 od 23. svibnja 2018. Sud je zastao s postupkom u ovom upravnom sporu do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske o ustavnosti članka 434. stavaka 3. i 4. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16., dalje: ZJN). S obzirom da je Ustavni sud Republike Hrvatske odlukom broj: U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019., koja je kod ovog Suda zaprimljena 13. veljače 2019., odbio zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom navedenih odredbi, prestali su postojati razlozi za zastoj postupka pa je spor nastavljen.

Osporenim rješenjem tuženik je odbio žalbu tužitelja – zajednice ponuditelja, izjavljenu protiv odluka o sklapanju ugovora na temelju okvirnog sporazuma za grupu 1. – kante i posude za komunalni otpad, grupu 2. – kante i posude za papir, grupu 3. – kante i posude za bio otpad, grupu 4. – kante i posude za PET ambalažu i grupu 5. – kante i posude za staklo te je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da odabrani ponuditelj Gradatin d.o.o. nije sklopilo okvirni sporazum s naručiteljem, nego su ga potpisali i sklopili tužitelj i društvo ESE GmbH zbog čega tužitelj nije imao saznanja niti je trebao pretpostaviti da u postupku odabira sudjeluje i trgovačko društvo Gradatin d.o.o. Tuženik je žalbu odbio uz tumačenje da se okvirni sporazum smatra sklopljenim na dan izvršnosti odluke o odabiru mogućih ponuditelja. Navodi točnim utvrđenjem tuženika da su izvršnom odlukom o odabiru od 24. studenoga 2017. odabrani za sklapanje okvirnog sporazuma u svih pet grupa

predmeta, tri ponuđača: tužitelj kao zajednica ponuditelja, društvo ESE GmbH i Gradatin d.o.o. Međutim pogrešan je zaključak tuženika da je Gradatin d.o.o. sklopilo okvirni sporazum. Gradatin d.o.o. trebalo je biti stranka okvirnog sporazuma, ali nije, greškom naručitelja. Zaključuje da tuženik pogrešno tumači odredbu članka 307. stavka 3. ZJN koja određuje vrijeme kada je sklopljen okvirni sporazum (izvršnost odluke o odabiru), ali ne određuje da je stranka okvirnog sporazuma gospodarski subjekt koji ga nije potpisao. Okvirni sporazum je vrsta ugovora o javnoj nabavi koji mora biti sklopljen u pisanoj formi, a društvo Gradatin d.o.o. nije potpisalo okvirni sporazum, nego je naručitelj okvirni sporazum u kojem je predvidio potpis i trećeg odabranog subjekta, Gradatin d.o.o., poslao tužitelju na potpis tek nakon što je podnesena žalba protiv odluka o odabiru. Naručitelj je sam priznao pogrešku dopisom od 5. ožujka 2018. koji je uputio tužitelju, a koji dostavlja u privitku tužbe. U članku 16. okvirnih sporazuma navedeno je da se smatraju sklopljenim danom izvršnosti odluke o odabiru, ali ne utvrđuje se da su sklopljeni i s gospodarskim subjektom koji nije njihov potpisnik. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je neosnovan prigovor tužitelja da zainteresirana osoba Gradatin d.o.o. nije stranka okvirnog sporazuma pa da zbog toga nije mogao biti odabran za sklapanje pojedinačnog ugovora o javnoj nabavi sklopljenog na temelju okvirnog sporazuma. Da je zainteresirana osoba Gradatin d.o.o. stranka okvirnog sporazuma nedvojbeno proizlazi iz sadržaja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 12. lipnja 2017. kojim je ponuda ponuditelja Gradatin d.o.o. ocijenjena kao prvorangirana; sadržaja odluke o odabiru od 3. srpnja 2017. i odluke o odabiru od 24. studenoga 2017. u kojima se zainteresirana osoba Gradatin d.o.o. navodi kao jedan od tri odabrana gospodarska subjekta u otvorenom postupku javne nabave; te iz sadržaja okvirnog sporazuma za grupe 1., 2., 3. i 5. i iz sadržaja okvirnog sporazuma za grupu 4. predmeta, koji su sve stranke sporazuma potpisale i koji su sačinjeni u pisanom obliku. Navodi da je među strankama nesporno da je odluka o odabiru od 24. studenoga 2017. postala izvršna 14. prosinca 2017, dakle prije provođenja postupka iz članka 153. ZJN, tj. postupka odabira ponuditelja radi sklapanja pojedinačnog ugovora o javnoj nabavi na temelju prethodno sklopljenog okvirnog sporazuma. Navedena činjenica je potvrđena među strankama u člancima 16. okvirnih sporazuma. Poziva se na odredbu članka 307. stavak 3. ZJN prema kojoj se smatra da je okvirni sporazum sklopljen na dan izvršnosti odluke o odabiru. Iz dokaza u spisu nedvojbeno proizlazi da su na dan izvršnosti odluke o odabiru sklopljeni okvirni sporazumi u čijim sadržajima, kao i sadržaju odluke o odabiru, se navodi zainteresirana osoba Gradatin d.o.o. kao stranka sporazuma. Izvršnost odluke o odabiru nastupila je prije provođenja postupka iz članka 153. ZJN, a time su i okvirni sporazumi sklopljeni prije provođenja postupka iz članka 153. ZJN te su ih u konačnici potpisale sve stranke. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirane osobe nisu dostavile odgovore na tužbu iako su uredno pozvane rješenjem Suda od 18. veljače 2018.

Tužitelj u očitovanju na navode odgovora na tužbu tuženika ostaje u svemu kod tužbenih navoda te ističe da navodi iz odgovora na tužbu upravo dokazuju nezakonitosti pobijanog akta. Suprotno odredbi članka 151. ZJN-a naručitelj je donio odluke o odabiru u otvorenom postupku javne nabave na temelju prethodno sklopljenog okvirnog sporazuma, a pri tome odabrani ponuditelj nije sklopio okvirni sporazum s naručiteljem. U pozivu na davanje ponuda nije navedeno da je Gradatin d.o.o. mogući ponuditelj. Izvršnost odluke o odabiru određuje vrijeme kada je sklopljen okvirni sporazum, no taj sporazum je vrsta ugovora o javnoj nabavi koji mora biti sklopljen u pisanoj formi. Naručitelj je okvirni sporazum u kojem je predvidio potpis i trećeg odabranog subjekta Gradatin d.o.o. poslao tužiteljima na potpis tek nakon što su tužitelji podnijeli žalbe protiv odluka o odabiru.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS), Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

U ovom upravnom u sporu je sporna zakonitost odluka o odabiru kojima je naručitelj sukladno odluci o odabiru s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma KLASA: 400-01/17-006/6, URBROJ: 251-26-21-1/007-17-76 od 24. studenoga 2017. te na temelju odredbe članka 153. stavka 4. točke 3. ZJN-a, odabrao ponuditelja Gradatin d.o.o. premda taj ponuditelj nije potpisao prvotne okvirne sporazume, što proizlazi iz dopisa Grada Zagreba, Ureda za javnu nabavu KLASA: 400-01/17-010/764,765, URBROJ: 251-26-31/005-18 od 5. ožujka 2018. koji je tužitelj dostavio uz tužbu (a u kojem se navodi da se radi o očitoj omašci).

Odredba članka 153. stavka 4. ZJN-a propisuje načine dodjele ugovora o javnoj nabavi na temelju okvirnog sporazuma sklopljenog s više gospodarskih subjekata pa osnovano tužitelj navodi da je pretpostavka dodjele ugovora postojanje okvirnog sporazuma, što znači da su sporazum kao stranke morali potpisati svi odabrani gospodarski subjekti.

Međutim, u konkretnom slučaju, što osnovano navodi tuženik, nesporno je da je odlukom o odabiru KLASA: 400-01/17-006/6, URBROJ: 251-26-21-1/007-17-76 od 24. studenoga 2017., donesenom u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma, Gradatin d.o.o. odabran kao prvorangirani subjekt, te da je, što proizlazi iz spisa dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu, okvirne sporazume naknadno potpisao Gradatin d.o.o. (okvirni sporazumi KLASA: 400-01/17-010/764, URBROJ: 251-26-31/005-17-4 i KLASA: 400-01/17-010/765, URBROJ: 251-26-31/005-17-4 od 14. ožujka 2018.).

Budući da se na temelju odredbe članka 307. stavka 3. ZJN-a smatra da je okvirni sporazum sklopljen na dan izvršnosti odluke o odabiru, u konkretnom slučaju 14. prosinca 2017., dakle prije donošenja spornih odluka o odabiru (7. veljače 2018. i 9. veljače 2018.) prigovor tužitelja u konkretnom slučaju nije od utjecaja na zakonitost odabira.

Slijedom svega izloženog Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao u izreci.

U Zagrebu 6. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

